

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoE/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320202413
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2320202413.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v konaní o výkon rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa: W. M., nar. XX.X.XXXX, bytom u povinného, zastúpeného procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, dieťa rodičov: matka Z. M., zomrelá XX.XX.XXXX, naposledy bytom D. č. XXX a otec (povinný) W. M., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. D. XX, o návrhu starých rodičov (oprávnení): 1. Ing. D. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, 2. I. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXX, obaja zastúpení AK: Mgr. Denisa Madulová, so sídlom Galanta, Z. Kodálya 787/6, na nariadenie výkonu rozhodnutia vo veci styku oprávnených s maloletým dieťaťom, o odvolaní oprávnených proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č. k. 12Em/2/2020-110 zo dňa 27.10.2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil výkon súdneho rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 17P/10/2016-72 zo dňa 2.2.2017 a Okresného súdu Galanta č. k. 12P/127/2017-381 zo dňa 18.6.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnava č. k. 24CoP/74/2019-503 zo dňa 18.3.2020 (odňatie maloletého dieťaťa povinnému a odovzdanie oprávneným spôsobom, v dňoch a týždňoch určených v súdnych rozhodnutiach, t. j. každý párný víkend v kalendárnom roku od piatka od 17,00 hod. do nedele do 17,00 hod., počas jarných prázdnin každý párný rok od pondelka od 10,00 hod. do nedele do 17,00 hod., počas veľkonočných prázdnin každý nepárný rok od Zeleného štvrtka od 10,00 hod. do Veľkonočného pondelka do 17,00 hod., každý rok počas letných prázdnin v čase od 1.7. od 10,00 hod. do 15.7. do 18,00 hod. a od 1.8. od 10,00 hod. do 15.8. do 18,00 hod., počas zimných prázdnin každý párný rok v čase od 23.12. od 10,00 hod. do 24.12. do 16,00 hod. a od 26.12. od 10,00 hod. do nasledujúceho roku do 1.1. do 18,00 hod. a každý nepárný rok od 24.12. od 16,00 hod. do 25.12. do 18,00 hod. a od 1.1. nasledujúceho roka od 14,00 hod. do 6.1. do 18,00 hod.).

2. Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 370 ods. 1, § 376 ods. 1, § 377 ods. 1 až 3, § 390 písm. b) zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP“), § 3 ods. 1, 2, 5 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých.

3. Vecne napadnuté uznesenie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že nezistil existenciu ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu. Povinný v tomto konaní, ako dôvod nerešpektovania rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 17P/10/2016-72 zo dňa 2.2.2017, resp. rozsudku Okresného súdu Galanta, č. k. 12P/127/2017-381 zo dňa 18.6.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č. k. 24CoP/74/2019-503 zo dňa 18.3.2020, opakovane označil zlý psychický stav maloletého dieťaťa, jeho odmietanie podrobovať sa súdom určeného styku so starými rodičmi a jeho vôle byť v prítomnosti starých rodičov, a to najmä z jeho pretrvávajúceho

strachu z fyzické trestanie maloletého starou matkou, t. j. oprávnenou. Okresný súd poukázal na závery znaleckého posudku, ktoré slúžili ako podstatný podklad pre rozhodnutie v konaní vedenej pod sp. zn. 12P/127/2017, kde bolo z vykonaného znaleckého dokazovania zistené, že maloletý W. má veľmi pozitívny vzťah nielen k svojmu otcovi a jeho manželke, ale aj k starým rodičom z matkinej strany, kde medzi prioritné osoby radí aj starú matku z matkinej strany. Má za to, že nie je dôvod obmedzovať, resp. ďalej nerozvíjať vzťah medzi maloletým dieťaťom a jeho starými rodičmi zo strany nebohej matky, o to viacej, že tieto osoby sú jediní rodinní príslušníci maloletého dieťaťa zo strany jeho nebohej matky, ktorí majú záujem o maloleté dieťa a zároveň aj záujem na utužovaní súrodeneckých väzieb, nakoľko majú zverené do svojej osobnej starostlivosti aj polorodého brata maloletého W.. Nemal ani za preukázané údajné fyzické ublíženie maloletého zo strany starej matky, aj keď sa o tom strana otca snažila produkovať dôkazy. Tieto udalosti boli prešetrované aj orgánmi činnými v trestnom konaní, aj v rámci priestupkového konania, kde odpoveď na takéto ublíženie jednoznačne zo strany starej matky nebolo možné potvrdiť a zadovážiť dôkazy v tomto smere. Pri rozhodovaní vychádzal zo záverov znaleckého posudku a výsluchu znalkyne v rámci pojednávania, kde znalkyňa potvrdila svoje zistenia v uvedené v záveroch znaleckého posudku, konkrétne, že maloletý sa vyjadril pozitívne vo vzťahu k starým rodičom a pokiaľ by aj v minulosti došlo k ublíženiu zo strany starej matky, ako to bolo tvrdené otcom maloletého dieťaťa, na psychike maloletého dieťaťa to nezanechalo žiadne následky, keďže maloletý sa sám od seba pozitívne vyjadruje na adresu starej matky zo strany jeho nebohej matky. Keďže otcom tvrdené skutočnosti ohľadom údajného fyzického ublíženia maloletého dieťaťa zo strany starej matky boli predmetom priestupkového, resp. trestného konania, kde však neboli preukázané, pričom súd ohľadom posudzovania týchto skutočností sa stotožnil so zisteniami a závermi znalkyne, že pokiaľ by aj v minulosti došlo k fyzickému ublíženiu maloletého dieťaťa zo strany starej matky, uvedené nezanechalo na psychike, resp. prežívaní maloletého také následky, ktoré by odôvodňovali obmedzenie alebo zákaz styku starej matky s dieťaťom, naopak, znalkyňa konštatovala, že v opačnom prípade, ak by sa to stalo tak, ako to prezentuje otec, by dieťa v dôsledku týchto zážitkov s veľkou pravdepodobnosťou styk so starou matkou odmietalo, avšak v predmetnom prípade znalkyňa odmietanie zo strany dieťaťa nezistila, preto sa súd s jej závermi pri svojom rozhodovaní stotožnil a na zistenia znalkyne prihliadol. Okresný súd konštatoval, že potrebné, aby boli naďalej rozvíjané citové väzby medzi maloletým dieťaťom a oprávnenými, čo umožní len ich pravidelné stretávanie sa. V rozhodnutí vo veci samej (rozsudok 12P/127/2017-381 zo dňa 18.6.2019), bolo na túto skutočnosť poukázané, pričom bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoP/74/2019-503 zo dňa 18.3.2020.

4. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie povinný, ktorým navrhol napadnuté uznesenie zrušiť s poukazom na § 365 ods. 1 písm. e), f) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že stará matka sa ako riaditeľka škôlky stretáva s veľkým počtom dospelých ľudí ako aj deťmi, pričom ochorenie COVID-19 sa šíri kvapôčkou formou, preto mal vážne obavy a strach pred tým, že by sa maloletý mohol nakaziť. V tom čase sa tiež dozvedel o vážnom ochorení starého otca teda oprávneného, ktorý má onkologické ochorenie. Po dôkladnom prehodnotení dospel k záveru, že ak bude chcieť ísť maloletý k oprávnenej brániť mu nebude, ale ako sa už aj v minulosti či už v dávnejšej alebo bližšej vyjadruje negatívne teda s odporom odísť k starej matke rozhodnutie syna je pre povinného dôležité a smerodajné. Maloletý má naďalej strach a obavy, že mu stará matka ublíži a bude musieť znášať jej výkyvy nálad. Fyzické ublíženie starou matkou je preukázateľné a to hneď tromi nezávislými lekáorskými správami od MUDr. D., ktorý v čase zranenie syna prijal na urgentnom príjme následne MUDr. R. a taktiež znalcom z odboru lekárstva a farmácie MUDr. Chomča. Tvrdenie okresného súdu, že nemal za preukázané údajne fyzické ublíženie zo strany starej matky je nedôsledne preskúmané, pretože vychádza len z výsledkov, ktoré prešetrovala len polícia alebo obvodný úrad v rámci priestupkového konanie - prezumpcia nevinu. Okresný súd nebral do úvahy lekárske správy, fotodokumentácia ako aj psychologické vyšetrenie maloletého krátky čas po incidente (psychologická správa Mgr. T. zo dňa 16.10.2017) ako aj to, že maloletý má „novú rodinu, v manželke vidí matku, ktorá mu dáva lásku, starostlivosť, oporu, že v rodine má nevlastnú sestru a polorodého brata Z.. Žiadal o vypočutie maloletého pred súdom, pretože už viackrát presvedčil, že kuratela vyslovené tvrdenia od maloletého neberie do úvahy, kuratele nezáleží na tom, čo maloletý chce. Tento návrh nebol nijakým spôsobom uskutočnený. Existencia znaleckého posudku je mu známa, ale bol vykonaný až v roku 2019, čo sú až dva roky dozadu. V žiadnom prípade nebráni maloletému v tom, aby sa stretával so starou matkou, iba rešpektuje jeho želania a priania, spolu s manželkou mu nepodsúvajú odpovede, ktoré sú podľa vyjadrenia starej matky naučené, nijakým spôsobom ho v tomto smere neovplyvňujú. K odvolaniu pripojil Vyjadrenie MUDr. B. R. zo dňa 28.3.2018, Nález Mgr. D. T. zo dňa 16.10.2017, Úradný záznam OR PZ v Galante zo dňa 1.1.2018, Úradný záznam OR PZ v Galante zo dňa 24.12.2017.

5. Oprávnení ani kolízny opatrovník odvolanie nepodali.

6. Procesný opatrovník sa vyjadril k odvolaniu povinného tak, že poukázal na Stanovisko Ministerstva spravodlivosti SR zverejnené dňa 9.4.2020 k aktuálnym opatreniam v znení: „Najlepší záujme maloletého dieťaťa je prvoradý. Dieťa má právo na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi (v tomto prípade nakoľko matka maloletého zomrela tak rovnocenný styk s polorodým bratom). Zákon uprednostňuje dohodu rodičov (v tomto prípade rodiča a starých rodičov), ak však k dohode nedôjde, rozhoduje vždy súd. Rozhodnutie súdu je záväzné a nemôže sa jednostranne alebo svojvoľne meniť. Takéto konanie je porušením právnej povinnosti. Aktuálne situácia v nadväznosti sa šírenie Covid-19 nemôže byť automaticky považovaná za dôvod, ktorý ospravedlňuje nerešpektovanie súdnych rozhodnutí. Ak by sa nemala dodržať dohoda alebo súdne rozhodnutie, musela by byť hroziaca ujma pre dieťa bezprostredná. Aktuálna situácia súvisiaca s koronavírusom ako samostatná príčina vo všeobecnosti takouto okolnosťou nie je. K odopretiu realizácie styku v súvislosti so zabránením šírenia ochorenia COVID - 19 mohlo dôjsť v prípade, ak by bola nariadená povinná izolácia dieťaťa alebo rodiča - karanténa a to z dôvodu diagnostikovania ochorenia na COVID - 19. V takej situácii je potrebné sa riadiť odporúčaniami Ústredného krízového štábu a Úradu verejného zdravotníctva“. Ďalej sa pridriavajú znaleckého posudku, v ktorom znalkyňa uviedla, „Spätne nemožno určiť, či bolo mal. dieťa fyzicky atakované, aktuálne v psychickom stave maloletého nie sú prítomné žiadne známky neurotických prejavov, k starým rodičom prechováva vysoko pozitívne sytené emócie. Maloletý W. vníma svojich starých rodičov pozitívne a chcel by u nich aj prespávať bez prítomnosti rodičov. Vysoko pozitívny vzťah mal. W. prechováva aj k svojmu nevlastnému bratovi U., doporučujem, aby mal. W. mohol sa starými rodičmi tráviť viac času s možnosťou prespávania“. Nakoľko znalkyňa v znaleckom dokazovaní poukázala, že „možno potvrdiť tendenciu ovplyvňovania mal. W. s názormi otca a jeho manželky vo vzťahu k rodine jeho nebohej matky“ - majú za to, že otca maloletého je potrebné, aby maloletého W. riadne pripravoval na styk so starými rodičmi a jeho bratom U.. Upevňovanie a prehľbovanie súrodeneckej väzby medzi mal. W. a nevlastným bratom U. je v najlepšom záujme oboch maloletých detí. Majú na zreteli, že otec maloletého W. si založil novú rodinu načo má právo, avšak práve otec by si mal uvedomiť, že on by mal byť osobou, ktorá zabezpečí svojmu maloletému dieťaťu riadny styk aj s rodinou zosnulej matky a hlavne s nevlastným bratom maloletého a nemal by hľadať možnosti ako tomuto styku brániť. Všetci si uvedomujeme aj skutočnosť, že mal. W. má v novej rodine otca ďalších súrodencov, ktorých má veľmi rád, avšak práve z tohto dôvodu, že to otec maloletého vidí aký má maloletý vzťah so súrodencami v rodine by mal podporovať vzťah aj s maloletým bratom U., nakoľko je potrebné brať ohľad aj na jeho psychický stav, že nestačí, že prišiel o svoju biologickú mamičku dôsledkom choroby, ale prišiel aj o svojho nevlastného brata W., s ktorým sa nestýka a to len z dôvodu, že dospelí ľudia sa nevedia a nechcú dohodnúť, že si budú ubližovať a to aj na úkor maloletého W. a U.. Je potrebné aby sa bral ohľad práve na potreby maloletého W. a U. a nie na potreby dospelých, ktorý svojim konaním si dokazujú svoju silu na úkor maloletých detí. V najlepšom záujme maloletého W. a U. je zabezpečenie, aby sa maloleté deti stýkali pravidelne, aby sa súrodenecké väzby prehľbovali aj na strane s rodinou nebohej matky maloletých detí. Styk upravený v rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 17P/10/2016 - 72 zo dňa 2.2.2017 a č. k. 12P/127/2017 - 381 zo dňa 18.6.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoP/74/2019 - 503 zo dňa 18.3.2020, ako aj v uznesení na výkon rozhodnutia 12Em/2/2020 - 110, je momentálne postačujúci a je v najlepšom záujme maloletého.

7. Oprávnení sa vyjadrili k odvolaniu povinného a uviedli, že okresný súd rozhodol správne a v záujme maloletého. Povinný neumožňuje styk maloletého so starými rodičmi, uvádza niekoľko rokov tie isté dôvody (údajné ublíženie maloletému, údajný strach maloletého od starej matky, údajnú nechotu maloletého ísť k starým rodičom atď.), ktoré boli v rámci konania sp. zn. 12P/127/2017 podrobne prešetrené, preskúmané a vyhodnotené ako neopodstatnené a bolo preukázané, že maloletý je zo strany povinného a jeho manželky negatívne ovplyvňovaný voči starým rodičom. Povinný v odvolaní predložil iba listinné dokumenty, ktoré boli taktiež v rámci konania sp. zn. 12P/127/2017 podrobne preskúmané, prešetrené, vyvrátené a vyhodnotené ako neopodstatnené. Vo veci sp. zn. 12P/127/2017 okresný súd (na návrh povinného) nariadil znalecké dokazovanie, ktorého výsledkom bolo vypracovanie rozsiahleho znaleckého posudku č. 2/2019, v ktorom znalkyňa PhDr. Linda Katona, PhD. viackrát poukázala na to, že „mal. W. má vytvorený pozitívny citový vzťah k starým rodičom, svojmu mal. bratovi U., ako aj širšej rodine zo strany nebohej matky; k starým rodičom, prechováva vysoko pozitívne sytené emócie a neexistujú žiadne dôvody na zúženie styku mal. W. so svojou rodinou zo strany jeho nebohej matky“.

Povinný napriek tomu, že zo znaleckého posudku, vyplýva, že mal. W. chce byť čo najčastejšie so svojou rodinou zo strany nebohej matky, odmieta to akceptovať a naďalej koná v príkrom rozpore so záujmami maloletého. Spolu s manželkou nerešpektujú odporúčanie znalkyne, že „je potrebné, aby zo strany rodičov bol podporovaný v tom, aby išiel k starým rodičom“ (výpoveď znalkyne na pojednávaní dňa 18.6.2019 vo veci sp. zn. 12P/127/2017). Konaním povinného a jeho manželky hrozí, že ak nedôjde k zmene v ich správaní, tak skutočne sa im podarí vytvoriť taký psychický nátlak na maloletom, aby sa v budúcnosti nechcel stretávať so svojou rodinou zo strany nebohej matky, ktorú podľa znaleckého posudku má veľmi rád a túži byť s touto rodinou v pravidelnom kontakte.

8. Povinný sa vyjadril k vyjadreniu procesného opatrovníka k odvolaniu povinného a uviedol, že sa pridrižiava odvolania. Na situácii nič nezmenilo, maloletý naďalej odmieta odísť so starou matkou. Poukázal na to, že rodina starej matky, starého otca a ich syna bola už viackrát v izolácii, teda v karanténe, keďže boli v styku s nakazenou osobou. Táto informácia je dokázateľná a to z SMS komunikácii so starou matkou, keď dňa 11.12.2020 sa dozvedeli, že maloletému U. bola nariadená karanténa 10 dňová. Ďalším prípadom ich karantény bol dátum 23.12.2020, len tri dni od skončenia prvej karantény. Z toho vyplýva iba jediná vec a to, že sa v domácnosti alebo v okolí starej matky a ich rodiny niekde nerešpektujú alebo nesprávne dodržiujú protiepidemiologické opatrenia a hlavne nariadenia Vlády SR (zákaz vychádzania, stretávania sa a hlavne hygiena R-0-R). Považuje svoje stanovisko ohľadom tejto epidemiologickej situácie za ospravedlniteľný dôvod, to aj pri súdnom rozhodnutí. Kolízny opatrovník uvádza, že zo znaleckého posudku od psychologičky vyplýva že, „spätne nemožno určiť, či bolo dieťa fyzicky atakované...“, k tomuto viackrát predložil listinný dôkaz o vyšetrení maloletého, kde Mgr. T. krátky čas po incidente uviedla že maloletý bol fyzicky atakovaný zo strany starej matky. V trestno-právnej rovine bola uplatnená prezumpcia nevinny.

9. Oprávnení sa vyjadrili k vyjadreniu povinného k vyjadreniu oprávnených k odvolaniu povinného a uviedli, že nikdy nezľahčovali súčasnú pandemickú situáciu a pristupovali a aj budú pristupovať k tejto otázke zodpovedne. Dôkazom toho je skutočnosť, že dodržiavajú všetky potrebné odporúčania príslušných orgánov vo veci karantény a nedožadujú sa styku s maloletým, keď majú nariadenú karanténu. Uznesenie vlády č. 808 zo dňa 31.12.2020 upravujúce zákaz vychádzania sa nevzťahovalo a ani sa nevzťahuje na cestu dieťaťa a jeho sprevádzajúcej osoby za rodičom alebo osobou, ktorá má právo styku s dieťaťom a cestu späť. Sú si vedomí nielen práv, ale aj svojich povinností. Ich rodina okrem dodržiavania opatrení na zamedzenie šírenia COVID-19, dbá aj o to, aby neohrozovala zdravie nikoho iného a za tým účelom pred stykom s maloletým sa dala aj otestovať po skončení karantény. Povinný ako aj jeho manželka sú v pracovnom pomere, denne sa stretávajú s inými osobami, pri ktorých nemajú ani tušenie, či nie sú potenciálnymi nositeľmi ochorenia COVID-19, čo im však zjavne neprekáža, nakoľko nejde o rodinu nebohej matky maloletého. Styk s maloletým im nie je naďalej umožnený a povinný sa aktuálne vyhovára na aktuálnu situáciu ohľadne COVID-19, a na svoje údajné opodstatnené dôvody neumožnenia styku (mal. W. vraj nechce ísť k starým rodičom) už pozabudol.

10. Procesný opatrovník sa vyjadril k vyjadreniu povinného k vyjadreniu procesného opatrovníka k vyjadreniu povinného a uviedol, že majú vedomosť, že rodina starej matky a maloletý U. boli v karanténe a nie z vlastného zavinenia. Karanténa neznamená, že boli nakazený vírusom respiračnej vírusovej infekcie COVID-19. Podľa vyjadrenia povinného je zrejmé, že stará matka povinného upovedomila, že sa celá rodina nachádza v karanténe, čím si splnila svoju povinnosť o oznámení skutočnosti. Samotná Slovenská advokátska komora vydala stanovisko v súvislosti s mimoriadnou situáciou vyvolanou Covid - 19: akýkoľvek svojvoľný výklad, že mimoriadna situácia na Slovensku je dôvodom na nerešpektovanie súdnych rozhodnutí je nesprávny. Ďalej sa pridrižujú znaleckého posudku ako aj vyjadrenia znalkyne „Vzhľadom na ambivalentné výpovede mal. W. na základe klinických a testových metód administrovaných mal. W., možno potvrdiť tendenciu ovplyvňovania mal. W. s názormi otca a jeho manželky vo vzťahu k rodine jeho nebohej matky“. Zo strany povinného je potrebné, aby maloletého riadne pripravoval na styk so starými rodičmi, a polorodým bratom U., tak ako to je v uznesení súdu. Upevňovanie a prehľbovanie súrodeneckej väzby medzi maloletým a nevlastným bratom U. je v najlepšom záujme oboch maloletých detí. Je potrebné, aby komunikácia medzi dospelými sa zlepšila, nakoľko medzi maloletým W. a maloletým U. je potrebné prehľbovať súrodenecké väzby, čo sa dosiahne iba pravidelným stykom súrodencov.

11. Oprávnení podaním zo dňa 12.2.2021 oznámili, že styk s maloletým v dňoch od 29.1.2021 do 31.1.2021 im opäť nebol umožnený zo strany povinného. Stará matka požiadala prostredníctvom sms

povinného, aby umožnil súdom určený styk s maloletým, keď iba napísal, že „Šak prísť môžete“. V určený deň sa stará matka dostavila pre maloletého, ktorého poslali von, a ktorý zopakoval už vopred naučený text, že k starým rodičom nepôjde a utekal do vnútra. Styk nebude uskutočnený ani v dňoch od 12.2.2021 do 14.2.2021, nakoľko podľa vyjadrenia povinného absolvujú povinnú karanténu. Na čo poukazujú v súvislosti s tým, že povinný opakovane vytykal starým rodičom ich opakovanú karanténu z dôvodu, že údajne si to privodili sami svojim spôsobom života a kontaktmi s osobami a na druhej strane, keď uvedená situácia nastala v rodine povinného, tak voči sebe rovnaké názory vyvodzovať pravdepodobne nebude. Vo veciach maloletých zohráva dĺžka konania kľúčovú úlohu, pričom maloletý má zamedzený akýkoľvek styk so starými rodičmi a vyrastá v prostredí, v ktorom dospelé osoby zaujali odmietavý postoj k jeho starým rodičom, pričom konaním povinného dochádza k vážnemu ohrozeniu a narušeniu zdravého psychického a sociálneho vývinu maloletého (poukaz na nález ÚS sp. zn. III. ÚS 181/2011).

12. K podaniu oprávnených zo dňa 12.2.2021 povinný uviedol, že maloletý plne chápe situáciu, ktorá sa okolo neho deje, to že stará matka nechce akceptovať jeho rozhodnutie odmietavým postojom voči nej. V žiadnom prípade nebráni v styku, ale pokiaľ maloletý sám nechce odísť k starým rodičom, povinný ho nútiť nebude, maloletý nemá naučené žiadne vety, je to jeho rozhodnutie. Keby stará matka konečne pochopila, že maloletý sa vie už sám rozhodnúť či chce tráviť čas s ňou alebo nie, je potrebné jeho rozhodnutie plne rešpektovať. Ani stará matka a okresný súd neberú ohľad na vyjadrenie psychologičky Mgr. T., ktorá v krátky čas po incidente, kde mala stará matka zbiť maloletého, čo je podložené aj existujúcimi lekáorskými správami, fotodokumentáciou. Pokiaľ maloletý nechcel odísť so starou matkou, chcel situáciu riešiť spôsobom, aby aspoň U. ostal u povinného a v dohodnutý čas ho následne zoberie domov, teda k starej matke, to mu nebolo umožnené zo strany rodiny starej matky. Povinný aj s manželkou sú na týždennej báze testovaní, teda potenciálnym nosičom ochorenia byť nemôžu. Toho času už prekonali ochorenie, s príslušným potvrdením a zaočkovaním.

13. Oprávnení v podaní zo dňa 19.3.2021 uviedli, že sa pridriavajú doterajších podaní, s tým, že všetky aspekty výhovoriek povinného boli prešetrené v rámci konania sp. zn. 12P/127/2012. Doručenie predmetného podania (povinnému a kolíznemu opatrovníkovi) nepovažoval odvolací súd v zmysle § 374 ods. 2 za odôvodnené a ani hospodárne, nakoľko neobsahovalo žiadne nové skutočnosti tvrdené oprávnenými, s ktorými by už nebol povinný a kolízny opatrovník oboznámení.

14. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon (CMP) neustanovuje inak; podľa ods. 2 rovnakého ustanovenia na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva iné.

15. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti uzneseniu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 2 CSP v spojení s § 377 ods. 1 CMP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. e/, f/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom odvolania (§ 65 CMP), jeho dôvodmi (§ 66 CMP) a zisteným stavom veci (§ 376 ods. 2 a § 63 CMP), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti je vecne správne a je dôvodné ho potvrdiť.

16. Podkladom na konanie o výkon rozhodnutia (exekučným titulom) v predmetnej veci je I. výrok rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 17P/10/2016-72 zo dňa 2.2.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť (vykonateľnosť) dňa 9.2.2017, ktorým bol schválený zmier nasledovaného znenia: „Starí rodičia I. Z. a Mgr. D. Z. sú oprávnení stykať sa maloletým W. nasledovne: každý páry vikend v roku od štvrtka od 16,00 hod. do nedele do 17,00 hod., počas jarných prázdnin každý páry rok od pondelka od 10,00 hod. do nedele do 17,00 hod., počas veľkonočných prázdnin každý nepáry rok od Zeleného štvrtka od 10,00 hod. do Veľkonočného pondelka do 17,00 hod., každý rok počas letných prázdnin v čase od 1.7. od 10,00 hod. do 15.7. do 18,00 hod. a od 1.8. od 10,00 hod. do 15.8. do 18,00 hod., počas zimných prázdnin každý páry rok v čase od 23.12. od 10,00 hod. do 24.12. do 16,00 hod. a od 26.12. od 10,00 hod. do nasledujúceho roku do 1.1. do 18,00 hod. a každý nepáry rok od 24.12. od 16,00

hod. do 25.12. do 18,00 hod. a od 1.1. nasledujúceho roka od 14,00 hod. do 6.1. do 18,00 hod., rozsudok Okresného súdu Okresného súdu Galanta č. k. 12P/127/2017-381 zo dňa 18.6.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnava č. k. 24CoP/74/2019-503 zo dňa 18.3.2020 (ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 14.4.2020), ktorý zmenil rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 17P/10/2016-72 zo dňa 2.2.2017 vo výroku I. v časti úpravy bežného styku maloletého dieťaťa so starými rodičmi tak, že starí rodičia sú oprávnení stykať sa s maloletým dieťaťom každý párný víkend v kalendárnom roku od piatka od 17,00 hod. do nedele do 17,00 hod. s tým, že úprava sviatkov a prázdnin v kalendárnom roku, obsiahnutá vo výroku I. citovaného rozsudku, ktorá má špecifický režim, ostáva nezmenená.

17. Predmetom odvolacieho konania je tak výkon rozhodnutí (vyššie uvedených exekučných titulov) týkajúci sa úpravy styku oprávnených s maloletým W. každý párný víkend v kalendárnom roku od piatka od 17,00 hod. do nedele do 17,00 hod, počas jarných prázdnin každý párný rok od pondelka od 10,00 hod. do nedele do 17,00 hod., počas veľkonočných prázdnin každý nepárny rok od Zeleného štvrtka od 10,00 hod. do Veľkonočného pondelka do 17,00 hod., každý rok počas letných prázdnin v čase od 1.7. od 10,00 hod. do 15.7. do 18,00 hod. a od 1.8. od 10,00 hod. do 15.8. do 18,00 hod., počas zimných prázdnin každý párný rok v čase od 23.12. od 10,00 hod. do 24.12. do 16,00 hod. a od 26.12. od 10,00 hod. do nasledujúceho roku do 1.1. do 18,00 hod. a každý nepárny rok od 24.12. od 16,00 hod. do 25.12. do 18,00 hod. a od 1.1. nasledujúceho roka od 14,00 hod. do 6.1. do 18,00 hod., rozsudok Okresného súdu Okresného súdu Galanta č. k. 12P/127/2017-381 zo dňa 18.6.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnava č. k. 24CoP/74/2019-503 zo dňa 18.3.2020 (ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 14.4.2020), ktorý zmenil rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 17P/10/2016-72 zo dňa 2.2.2017 vo výroku I. v časti úpravy bežného styku maloletého dieťaťa so starými rodičmi tak, že starí rodičia sú oprávnení stykať sa s maloletým dieťaťom každý párný víkend v kalendárnom roku od piatka od 17,00 hod. do nedele do 17,00 hod. s tým, že úprava sviatkov a prázdnin v kalendárnom roku, obsiahnutá vo výroku I. citovaného rozsudku, ktorá má špecifický režim, ostáva nezmenená.

18. Podľa § 370 ods. 1 CMP podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

19. Výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je druhom vykonávacieho konania, vykazuje od štandardného vykonávacieho konania na peňažné alebo nepeňažné plnenie zjavné odlišnosti. Najväčšou odlišnosťou je práve sám predmet personálnej exekúcie, ktorým je osoba - maloleté dieťa, ktoré je súčasne účastníkom tohto konania. V rámci výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých súd realizuje výkon práv a povinností, ktoré boli judikované v základnom (nachádzacom) konaní. Výkon rozhodnutia vo veciach maloletých môže teda nasledovať (nie však nevyhnutne) až potom, ako rozhodnutie vydané v základnom konaní nadobudne vykonateľnosť. Ustanovenie § 370 CMP určuje okruhy exekučných titulov, ktoré budú nútene vykonávané podľa týchto ustanovení, ide o tri skupiny vykonateľných súdnych rozhodnutí: 1. vykonateľné rozhodnutia slovenských súdov, v ktorých bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým, príp. iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému (§ 370 ods. 1 CMP), 2. vykonateľné rozhodnutia slovenských súdov o návrate mal. do cudziny v prípade jeho neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 370 ods. 2 CMP), 3. vykonateľné dohody uzavreté v cudzine alebo cudzie verejné listiny (vrátane rozhodnutí cudzích súdov), ktorými bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým, príp. iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému (§ 370 ods. 3 CMP). Exekučné tituly musia byť spôsobilé na výkon rozhodnutia, t. j. musia byť formálne aj materiálne vykonateľné. Vo veciach starostlivosti o maloletých bude exekučným titulom nielen rozsudok, ale aj uznesenie, ktorým súd rozhoduje vo veci. V rámci konaní vo veciach starostlivosti o maloletých do popredia vstupuje zvýšený spoločenský záujem na ochrane maloletých. Toto konanie má zabezpečiť, aby došlo k úprave týchto vzťahov skôr, ako by mohlo dôjsť k ujme v právnej sfére maloletého. V rámci výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých súd má mať na zreteli najlepší záujem dieťaťa. Rešpektovanie najlepšieho záujmu dieťaťa je základná procesná zásada vyjadrená v článku 4 CMP, podľa ktorého platí, že ak je účastníkom konania maloleté dieťa, koná súd v jeho najlepšom záujme a ak je to vhodné, informuje dieťa o všetkých podstatných otázkach týkajúcich sa priebehu konania a veci samej.

20. Podľa § 376 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia, ods. 2 súd môže nariadiť výkon

rozhodnutia aj bez návrhu, ods. 3 konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.

21. Náležitosti návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia nie sú v CMP výslovne uvedené, preto ich možno odvodiť prostredníctvom primeranej aplikácie § 25 a § 26 CMP. Primerane sa použijú aj ustanovenia CSP (najmä § 127 a § 133). Z návrhu musí byť jasné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ďalej musí návrh obsahovať 1. označenie účastníkov, prípadne ich zástupcov, ak ich majú a) označenie oprávneného (pri fyzickej osobe je potrebné uviesť meno, priezvisko, adresu trvalého pobytu alebo pobytu, dátum narodenia alebo iný identifikačný údaj); b) označenie povinného; 2. pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností (tu musí oprávnený uviesť okolnosti neplnenia povinnosti uloženej v rozhodnutí); 3. označenie dôkazov na ich preukázanie. V prvom rade je potrebné predložiť exekučný titul s doložkou vykonateľnosti, ak je potrebná. Ďalej je potrebné preukázať to, že povinný si skutočne neplní svoju povinnosť. Súd bude následne skúmať, aké sú dôvody neplnenia (§ 377 CMP a § 3 vyhlášky); 4. čoho sa navrhovateľ domáha (v tomto prípade sa oprávnený bude domáhať toho, aby súd vydal uznesenie, ktorým nariadi výkon súdneho rozhodnutia). V prípade, že návrh neobsahuje všetky náležitosti, súd môže vyzvať navrhovateľa, aby návrh doplnil, prípadne zväži či súd sám nemôže hospodárnejšie zistiť skutočnosti, ktoré sú podstatné pre nariadenie a výkon rozhodnutia. Tieto kompetencie mu priznáva aj samotná štvrtá časť CMP (súčinnosť, dopyty). Je potrebné rozlišovať začatie vykonávacieho konania a nariadenie výkonu rozhodnutia. Začatie vykonávacieho konania je aktom navrhovateľa alebo súdu, ktorým sa začína konanie, predmetom ktorého má byť nútený výkon rozhodnutia. Nariadenie výkonu rozhodnutia nasleduje až v priebehu vykonávacieho konania a súd o ňom rozhoduje uznesením (§ 377 CMP). Vydaniu tohto uznesenia predchádza zisťovanie súdu, či skutočne nedochádza k dobrovoľnému plneniu a z akých dôvodov. Po začatí vykonávacieho konania nasleduje zisťovanie: či sa povinný skutočne nepodrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže rozhodnutiu podrobiť. Povinnosť súdu zisťovať tieto skutočnosti vyplýva z § 3 vyhlášky. Uvedené ustanovenie sleduje záujem maloletého dieťaťa aj v priebehu vykonávacieho konania. Zároveň sa sleduje aj ochrana povinnej osoby, a to jednak pred šikanóznymi podaniami oprávnenej osoby, ktoré nie sú opodstatnené, ako aj v situáciách, keď povinná osoba nemá faktický vplyv na plnenie, pretože ona si splnila všetky povinnosti smerujúce k plneniu povinností, uložené rozhodnutím. Pri zisťovaní existencie ospravedlniteľných dôvodov súd zohľadňuje najmä správanie sa povinného pri plnení povinností a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia (jeho vzťah s maloletým počas plnenia rozhodnutia, jeho vplyv na maloletého po plnení rozhodnutia a pod.), ako aj správanie sa a názor maloletého (čl. 4, § 38, § 116 CMP). Na zisťovanie a preverovanie dôvodov, pre ktoré nedochádza k plneniu povinností uložených rozhodnutím, môže súd požiadať príslušný orgán sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately. Ten vypracuje súdu správu, ktorej náležitosti upravuje § 5 písm. a/ až d/ vyhlášky. Ak súd zistí, že existujú ospravedlniteľné dôvody a predpokladá, že je možné tieto dôvody odstrániť, môže súd nariadiť neodkladné opatrenie, v ktorom účastníkom konania, prípadne len niektorým určí povinnosť podrobiť sa sociálnemu, psychologickému alebo inému odbornému poradenstvu. Ak sa konanie začalo na návrh a súd predpokladá, že nie sú splnené predpoklady na to, aby vydal uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia, súd návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietne, ak súd predpokladá, že je potrebné pristúpiť k výkonu rozhodnutia, súd vydá uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia (§ 377 CMP). Odklad a zastavenie výkonu rozhodnutia prichádzajú do úvahy až po jeho nariadení. Vykonávacie konanie prebieha v jednotlivých fázach, ktoré na seba nadväzujú: 1. začatie vykonávacieho konania (§ 376 CMP) a) na návrh, b) vydaním uznesenia o začatí konania (ex officio); 2. fáza zisťovania skutočností, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu (§ 3 vyhlášky); 3. vydanie uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia alebo uznesenia o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 377 CMP). Ak súd nariadi výkon rozhodnutia, konanie prechádza do preventívnej fázy; 4. preventívna fáza, ktorá je fakultatívnou a ktorej realizovanie závisí od rozhodnutia súdu, okrem výzvy na plnenie, ktorú súd vydať musí. Môže tak však urobiť až pri samotnom odňatí dieťaťa, ak tento postup považuje za vhodný (§ 379 ods. 3 CMP). V rámci preventívnej fázy, ktorá predchádza samotnému odňatiu dieťaťa, má súd niekoľko možností, ktoré môže využiť kumulatívne alebo jednotlivito: výzva na plnenie - písomne alebo na pojednávaní, zisťovanie dôvodov neplnenia u Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a obce, odkázať na stretnutie s mediátorom, pokuta a pozastavenie výplaty; 5. fáza samotného odňatia dieťaťa (§ 384 až § 388 CMP) nastupuje v prípade, ak preventívna fáza nevedla k dobrovoľnému plneniu, okrem prípadov, keď súd preventívnu fázu nerealizuje. Vtedy odňatie dieťaťa nastupuje po vydaní uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia.

22. Podľa § 377 ods. 1 CMP proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné, ods. 2 odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti, odvolanie proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia nie je prekážkou, aby súd prvej inštancie výkon rozhodnutia uskutočnil.

23. Ak súd po zisťovaní, či skutočne nedochádza k plneniu povinnosti uloženej rozhodnutím a či existujú na to ospravedlniteľné dôvody, dospeje k záveru, že k neplneniu dochádza a nie sú tu žiadne ospravedlniteľné dôvody na nepodrobenie sa rozhodnutiu, vydá uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia. V opačnom prípade súd návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietne. Zákon výslovne pripúšťa odvolanie proti uzneseniu o nariadení výkonu alebo zamietnutí návrhu na výkon rozhodnutia, špecifikuje len dva odvolacie dôvody: a) exekučný titul nie je vykonateľný (môže ísť o dôvody formálnej alebo materiálnej nevykonateľnosti); b) okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti (dôvodom môže byť napríklad to, že došlo k splneniu povinnosti alebo že oprávnená alebo povinná osoba zomrela, prípadne, že zomrelo dieťa. Dôvodom môže byť aj zrušenie alebo zmena rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom). Uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia je vykonateľné doručením, keďže nejde o uznesenie, ktoré ukladá povinnosť plniť (§ 238 ods. 3 CSP). Aj keď právna úprava pripúšťa voči uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia odvolanie, podaním odvolania sa odkladá právoplatnosť, nie však jeho vykonateľnosť. Konceptia postupu súdu je však formulovaná tak, že súd zväží, či začne s výkonom rozhodnutia až po rozhodnutí odvolacieho súdu alebo skôr. Aj po vydaní uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia je možné, aby súd výkon rozhodnutia neuskutočnil, a to v prípade, ak zistí, že povinný dobrovoľne plní alebo že existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu. Súd následne nepostupuje podľa § 379, § 382 a § 383 CMP a neuskutoční sa výkon rozhodnutia (§ 3 ods. 5 vyhlášky). Súd môže za účelom zistenia existencie dôvodov nepodrobenia sa rozhodnutiu nariadiť pojednávanie podľa § 379 ods. 1 vety prvej CMP. (Veľké Komentáre, Nakladateľstvo C.H. Beck, Smyčková, Števček, Tomašovič, Kotrecová a kol., Civilný mimosporový poriadok).

24. Súd prvej inštancie v predmetnej veci zo zisteného skutočného stavu veci vyvodil právny záver, že povinný si dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, pričom nezistil existenciu ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu. Poukázal na to, že povinný ako dôvod nerešpektovania exekučného titulu označil zlý psychický stav maloletého, jeho odmietanie podrobovať sa súdom určeného styku so starými rodičmi a jeho vôľe byť v prítomnosti starých rodičov, a to najmä z jeho pretrvávajúceho strachu z fyzického trestania maloletého (oprávnenou) starou matkou. Ohľadom uvedeného poukázal na závery okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12P/127/2017, ktorý mal z výsledkom vykonaného dokazovania za preukázané, že maloletý W. má veľmi pozitívny vzťah nielen k svojmu otcovi a jeho manželke, ale aj k starým rodičom z matkinej strany, kde medzi prioritné osoby radí aj starú matku z matkinej strany a aj na závery okresného súdu, ktorý uzavrel, že nie je dôvod obmedzovať, resp. ďalej nerozvíjať vzťah medzi maloletým dieťaťom a jeho starými rodičmi zo strany jeho alebohej matky, o to viacej, že tieto osoby sú jediní rodinní príslušníci maloletého dieťaťa zo strany jeho alebohej matky, ktorí majú záujem o maloleté dieťa a zároveň aj záujem na utužovaní súrodeneckých väzieb, nakoľko majú zverené do svojej osobnej starostlivosti aj polorodého brata maloletého W.. Ďalej, že okresný súd nemal ani za preukázané údajné fyzické ublíženie maloletého zo strany starej matky, aj keď sa o tom strana otca snažila produkovať dôkazy. Tieto udalosti boli prešetrované aj orgánmi činnými v trestnom konaní, aj v rámci priestupkového konania, kde odpoveď na takéto ublíženie jednoznačne zo strany starej matky nebolo možné potvrdiť a zadovážiť dôkazy v tomto smere. Pri rozhodovaní vychádzal okresný súd jednak so záverom znaleckého posudku a výsluchu znalkyne v rámci pojednávania, na ktorom znalkyňa potvrdila svoje zistenia v uvedené v záveroch znaleckého posudku, konkrétne, že maloletý sa vyjadril pozitívne vo vzťahu k starým rodičom a pokiaľ by aj v minulosti došlo k ublíženiu zo strany starej matky, ako to bolo tvrdené otcom maloletého dieťaťa, na psychike maloletého dieťaťa to nezanechalo žiadne následky, keďže maloletý sa sám od seba pozitívne vyjadruje na adresu starej matky zo strany jeho alebohej matky. Otcom tvrdené skutočnosti ohľadom údajného fyzického ublíženia maloletého dieťaťa zo strany starej matky boli predmetom priestupkového, resp. trestného konania, kde však neboli preukázané, pričom súd ohľadom posudzovania týchto skutočností sa stotožnil so zisteniami a závermi znalkyne, že pokiaľ by aj v minulosti došlo k fyzickému ublíženiu maloletého dieťaťa zo strany starej matky, uvedené nezanechalo

na psychike, resp. prežívaní maloletého také následky, ktoré by odôvodňovali obmedzenie alebo zákaz styku starej matky s dieťaťom, naopak, znalkyňa konštatovala, že v opačnom prípade, ak by sa to stalo tak, ako to prezentuje otec, by dieťa v dôsledku týchto zážitkov s veľkou pravdepodobnosťou styk so starou matkou odmietalo, avšak v predmetnom prípade znalkyňa odmietanie zo strany dieťaťa nezistila, preto sa súd s jej závermi pri svojom rozhodovaní stotožnil a na zistenia znalkyne prihladol.

25. Povinný v odvolaní namietal, stará matka sa ako riaditeľka škôlky stretáva s veľkým počtom dospelých ľudí ako aj deťmi, pričom ochorenie COVID-19 sa šíri kvapôčkou formou, preto mal vážne obavy a strach pred tým, že by sa maloletý mohol nakaziť. Maloletý má naďalej strach a obavy, že mu stará matka ublíži a bude musieť znášať jej výkyvy nálad. Fyzické ublíženie starou matkou je preukázateľné a to hneď tromi nezávislými lekáskymi správami od MUDr. D., ktorý prijal maloletého na urgentnom príjme, od MUDr. R. a taktiež znalcom z odboru lekárstva a farmácie MUDr. Chomča. Tvrdenie okresného súdu, že nemal za preukázané údajne fyzické ublíženie zo strany starej matky je nedôsledne preskúmané, pretože vychádza len z výsledkov, ktoré prešetrovala len polícia alebo obvodný úrad v rámci priestupkového konanie - prezumpcia neviny. Okresný súd nebral do úvahy lekárske správy, fotodokumentácia ako aj psychologické vyšetrenie maloletého krátky čas po incidente (psychologická správa Mgr. T. zo dňa 16.10.2017) ako aj to, že maloletý má „novú rodinu, v manželke vidí matku, ktorá mu dáva lásku, starostlivosť oporu, že v rodine má nevlastnú sestru a polorodého brata Z.. Vypočutie maloletého nebolo vykonané. Existencia znaleckého posudku je mu známa, ale bol vykonaný v roku 2019. Nebráni maloletému v stretávaní sa so starou matkou, iba rešpektuje jeho želania, spolu s manželkou mu nepodsúvajú odpovede, ktoré sú podľa vyjadrenia starej matky naučené, nijakým spôsobom ho v tomto smere neovplyvňujú.

26. Námietku povinného, že fyzické ublíženie starou matkou je preukázateľné a to hneď tromi nezávislými lekáskymi správami od MUDr. D., ktorý prijal maloletého na urgentnom príjme, od MUDr. R. a taktiež znalcom z odboru lekárstva a farmácie MUDr. Chomča odvolací súd nepovažuje za dôvodnú, keď práve z odôvodnenia rozsudku okresného súdu č. k. 12P/127/2017-381 zo dňa 18.6.2019 vyplýva záver (na ktorý poukázal aj okresný súd v napadnutom uznesení), že okresný súd, ohľadom tvrdenia o údajnom fyzickom ublížení maloletému zo strany starej matky, ktoré bolo predmetom priestupkového, resp. trestného konania, v ktorých nebolo preukázané, sa okresný súd stotožnil so zisteniami a závermi znalkyne, že pokiaľ by aj v minulosti došlo k fyzickému ublíženiu maloletému zo strany starej matky, uvedené nezanechalo na psychike, resp. prežívaní maloletého také následky, ktoré by odôvodňovali obmedzenie alebo zákaz styku starej matky s dieťaťom, naopak znalkyňa konštatovala, že ak by sa to stalo tak, ako to prezentuje otec, by dieťa v dôsledku týchto zážitkov s veľkou pravdepodobnosťou styk so starou matkou odmietalo, avšak v predmetom konaní znalkyňa odmietanie nezistila. Aj z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoP/74/2019-503 zo dňa 18.3.2020 vyplýva, že námietka otca (nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov v súvislosti s tvrdením otca, že maloletému bolo fyzicky ublížené v domácnosti starých rodičov zo strany matky) nie je opodstatnená, nakoľko vykonané dokazovanie súdom prvej inštancie bolo vyhodnotené v zmysle zákonných požiadaviek. Dokazovanie vykonané na otázku tvrdeného fyzického ublíženia maloletému bolo správne vyhodnotené.

27. V súvislosti s námietkou povinného, že tvrdenie okresného súdu, že nemal za preukázané údajne fyzické ublíženie zo strany starej matky je nedôsledne preskúmané, pretože vychádza len z výsledkov, ktoré prešetrovala len polícia alebo obvodný úrad v rámci priestupkového konanie - prezumpcia neviny, odvolací súd poukazuje na to, že uvedené konštatoval okresný súd (iba) v súvislosti, keď uvádzal z akých záverov vychádzal okresný súd pri svojom rozhodovaní (o úprave styku s maloletým) v konaní vedenom pod sp. zn. 12P/127/2017, v ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom (v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24P/4/2019-503 zo dňa 18.3.2020). Na tomto mieste aj odvolací súd ďalej poukazuje na to, že lekárske správy, ako aj psychologická správa Mgr. T. zo dňa 16.10.2017 (vrátane listín predložených povinným s odvolaním) boli už predmetom dokazovania v (základnom) nachádzacom konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 12P/127/2017, čo vyplýva už z uvedeného v odseku 26. Pričom aj z obsahu znaleckého posudku č. 2/2019 vyhotoveného v základnom konaní sp. zn. 12P/127/2020 znalkyňou PhDr. Lindy Katona, PhD. vyplýva, že znalkyňa mala k dispozícii aj psychologické vyšetrenie Mgr. T. zo dňa 6.10.2017. Zároveň odvolací dáva do pozornosti povinnému, že odvolacie námietky označené v odseku 26 a 27 patrili do základného (nachádzacieho) konania vo veci samej (sp. zn. 12P/147/2017) a nie do konania o návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (ani odvolacieho konania). Uvedené sa týka aj námietky povinného, že okresný súd nebral do úvahy, že

maloletý má „novú rodinu, v manželke vidí matku, ktorá mu dáva lásku, starostlivosť oporu, že v rodine má nevlastnú sestru a polorodého brata Z..

28. Argument povinného, že mal vážne obavy a strach pred tým, že by sa maloletý mohol nakaziť, keďže stará matka ako riaditeľka škôlky sa stretáva s veľkým počtom dospelých ľudí ako aj deťmi, pričom ochorenie COVID-19 sa šíri kvapôčkou formou, podľa odvolacieho súdu neobstojí. Odvolací súd poukazuje a stotožňuje sa so Stanoviskom Ministerstva spravodlivosti publikovanom dňa 9.4.2020 (označené v odseku 6), na ktoré poukázal procesný opatrovník, v zmysle ktorého aktuálne situácia ohľadne šírenia Covid-19 nemôže byť automaticky považovaná za dôvod, ktorý ospravedlňuje nerešpektovanie súdnych rozhodnutí. Za situáciu, kedy napriek snahe o dodržiavanie aj súdneho rozhodnutia, nie je možné povinnosti dodržať, možno považovať len špecifický prípad krajnej núdze, kedy by dieťaťu bezprostredne hrozila ujma. Pričom aktuálna situácia súvisiaca s koronavírusom ako samostatná príčina vo všeobecnosti takouto okolnosťou nie je. K odopretiu realizácie rozhodnutia o úprave styku (tak ako je tomu aj v danej veci), by v súvislosti so zabránením šírenia ochorenia Covid-19 mohlo dôjsť v prípade, ak by bola nariadená povinná izolácia dieťaťa alebo rodiča (starého rodiča), najmä v prípade ich karantény z dôvodu diagnostikovania ochorenia, z dôvodu nariadenia karantény v dôsledku ich príchodu zo zahraničia, v prípade, ak sa maloleté dieťa alebo rodič, s ktorým maloleté dieťa žije v spoločnej domácnosti dostali do kontaktu s osobou ktorej bolo diagnostikované toto ochorenie. Pričom z obsahu spisu vyplýva, že k uvedeným situáciám do vydania napadnutého uznesenia ani na strane povinného ani na strane oprávnených nedošlo. A teda je správny záver okresného súdu o neexistencii ospravedlniteľného dôvodu (aj) v súvislosti s pandemickou situáciou spôsobenou ochorením COVID-19 na strane povinného, ktorý sa nepodroboval rozhodnutiu.

29. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul a že nezistil existenciu ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré sa povinný nemôže dobrovoľne podrobovať rozhodnutiu o úprave styku maloletého. K uvedenému odvolací súd dopĺňa, že od podania návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia dňa 26.6.2020 (ale už aj predtým) sa styk maloletého so starými rodičmi (v zmysle exekučného titulu) do vydania napadnutého uznesenia (27.10.2020) prakticky neuskutočnil, až na chvíľkový pobyt maloletého v domácnosti starých rodičov dňa 29.5.2020 (piatok) a stretnutie dňa 4.9.2020 (piatok) do 20,00 hod. Uvedený trend sa nezmenil ani po nariadení výkonu rozhodnutia počnúc dňom 30.10.2020, čo nebolo medzi oprávnenými a povinným sporné. Povinný aj po nariadení výkonu rozhodnutia dobrovoľne neplnil vykonateľný exekučný titul, pričom poukazoval na to, že v domácnosti alebo v okolí starej matky a ich rodiny niekde nerešpektujú alebo nesprávne dodržiajú protiepidemiologické opatrenia a hlavne nariadenia Vlády SR (zákaz vychádzania, stretávania sa a hlavne hygiena R-0-R), keďže dňa 11.12.2020 sa dozvedeli, že maloletému U. bola nariadená karanténa 10 dňová. Ďalším prípadom karantény starých rodičov bol dátum 23.12.2020, len tri dni od skončenia prvej karantény. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že aj povinný bol v dňoch od 12.2.2021 do 14.2.2021 v karanténe, že toho času už prekonali ochorenie a sú zaočkovaní (podľa tvrdenia samotného povinného). Z uvedeného odvolací súd uzatvára, že neuskutočnenie styku maloletého so starými rodičmi počas karantény rodiny starých rodičov ako aj počas karantény rodiny povinného síce možno považovať za ospravedlniteľný dôvod na pre ktorý sa povinný nemohol dobrovoľne podrobovať rozhodnutiu, avšak uvedené sa týkalo iba troch možností starých rodičov na styk s maloletým, a teda uvedené nemožno vzťahovať na obdobie počas ktorého sa starí rodičia nemohli s maloletým stykať na základe vykonateľného rozhodnutia o úprave styku do vydania napadnutého uznesenia ale aj v určených dňoch po jeho vydaní, kedy neboli v karanténe tak starí rodičia ako aj povinný.

30. K námietke povinného, že maloletý nebol vypočutý, odvolací súd poukazuje na to, že maloletý bol vypočutý znalkyňou PhDr. Lindou Katona, PhD., ktorý vypracovala znalecký posudok v konaní sp. zn. 12P/127/2017 ako aj procesným opatrovníkom v uvedenom nachádzacom konaní. Zároveň však odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že predmetné vykonávacie konanie, v rámci ktorého bolo rozhodnuté napadnutým uznesením prešlo do preventívnej fázy, ktorá predchádza samotnému odňatiu dieťaťa (§ 384 až § 388 CMP), a v rámci ktorej má súd niekoľko možností, ktoré môže využiť kumulatívne alebo jednotlivo (§ 379 až § 383 CMP). Pričom konkrétne § 379 ods. 1 CMP upravuje možnosť súdu nariadiť pojednávanie a predvolať povinného, oprávneného, maloletého alebo orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately a taktiež § 380 CMP upravuje možnosť súdu pred uskutočnením výkonu rozhodnutia požiadať príslušný orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately o poskytnutie súčinnosti pri zisťovaní informácií o dôvodoch nepodrobenia sa rozhodnutiu.

31. Na záver odvolací súd konštatuje, že povinný v odvolaní netvrdil a ani neuviedol odvolacie dôvody upravené v § 377 ods. 2 CMP (exekučný titul nie je vykonateľný alebo, že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti). Odvolací súd konštatuje, že exekučný titul označený v odseku 16 rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 17P/10/2016-72 zo dňa 2.2.2017 (vrátane jeho I. výroku) bol vykonateľný dňa 9.2. 2017 a rozsudok Okresného súdu Okresného súdu Galanta č. k. 12P/127/2017-381 zo dňa 18.6.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnava č. k. 24CoP/74/2019-503 zo dňa 18.3.2020 je vykonateľný dňa 14.4.2020, pričom opak z obsahu spisu nevyplýva. Zároveň z obsahu spisu ani nevyplýva, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, spôsobujúce zánik uloženej povinnosti (napr. splnenie povinnosti, smrť povinného alebo oprávneného, zrušenie alebo zmena exekučného titulu a podobne).

32. Na základe vyššie uvedeného, stotožňujúc sa aj so závermi súdu prvej inštancie, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

33. Odvolací súd dáva do pozornosti povinnému, že v prípade, ak má za to, že na jeho strane alebo na strane povinného došlo k zmene pomerov odôvodňujúcu zmenu rozhodnutia súdu o úprave styku, má možnosť podať vo veci (nový) návrh, pričom takúto možnosť majú aj oprávnení.

34. K prijatiu tohto uznesenia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).